

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Moderatio in casibus reservatis. 37

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

CAP. XXXVII. *Moderatio in casibus reservatis.*

IN occultis delictis, ex reservatione casuum, compertum habemus, nonnihil mali interdum accidere; vel quod peccator, non habens in promptu Sacerdotem qui illum absolvat, confiteri vel differt vel contemnit; vel quod, qui minores aetate sunt vel mulieres, difficile adducantur, ut ex suis Parochiis non sine levi suspicione ad Nos seu Commissarios Nostros proficiscantur. Quare, ut consulamus & verendia & fama, visum Nobis est, hanc potestatem Nostram absolvendi à peccatis & casibus Nostrae absolutioni reservatis, (occultis tamen) omnibus Parochis per Dioecesim Nostram constitutis, rite vocatis, delegare; modo tamen Vicariorum Nostrorum in Pontificalibus consilium requirant ac adhibeant: Nostros tamen Suffraganeis potestatem facientes, aliter in Dioecibus suis, uti consultius videbitur, super hac re ordinandi.

CAP. XXXVIII. *Publica poenitentiae usus in Ecclesiam revocandus.*

IN publicis vero criminibus, quemadmodum necesse est, ita jubemus ad Canones antiquos publicae poenitentiae regredi, atque adeo ad Christi & sui discipuli Pauli institutum reverti, qui ad Corinthios exemplo ostendit, quomodo oporteat Ecclesiam, in publice peccantem, animadvertere, donec ipsi publice peracta poenitentia satisfecerit. de quo fusius dicemus, sub titulo, de Iurisdictione Ecclesiastica contentiosa.

I Cor. 5.

CAP. XXXIX. *Recitata Confessione, quid a gendum per Parochum.*

Peracta Confessione, sub absolutionem Sacerdos monebit Confitentem, ut, quod admissum est, detestetur, ut sic deinceps vitam instituatur, ne in ullum lethale crimen posthac incidat; quemadmodum Christus ad mulierem dixit: Vade, & noli amplius peccare. Utque, eum affectum habens, credat, per Dei misericordiam virtute Sanguinis Christi, per absolutionem impartienda in verbo ejus, sibi remissum iri peccata. Injungat etiam illi, fructum dignum poenitentiae facere; ac tum denique imponat manum, ac absolvat Confitentem.

Ionn. 8.

CAP. XL. *In Matrimonii Sacramento quid agatur.*

DVm Matrimonio jungunt Parochi virum ac mulierem, docebunt, Matrimonium

institutum esse à Deo, confirmatum per Christum, ut Genesios secundo & Matthaei 19 legimus. Quod Sacramentum, si quis, sicut decet, acceperit, accedente sacerdotali precatione, confert donum Spiritus, quo vir diligat uxorem amore casto, sicut Christus dilexit Ecclesiam; mulier vicissim, propter Christum, amet reverenturque virum suum, uti Dominum; uterque liberos (si dentur) summa cura instituatur ad Christianam pietatem. Copiosam monendi materiam Paulus, ad Ephes. 5, subministrat.

Gen. 2.
Mat. 19.

Ephes. 5.

CAP. XLI. *Quemadmodum monendi sunt, qui Matrimonium contrahere affectant.*

QUUM Matrimonium ante lapsum Adae propter procreandos liberos institutum, ac benedictione Dei firmatum sit, qua dixit ille; Crescite & multiplicamini, & replete terram; peculiariter autem homini; Erunt duo in carne una; propterea relinquet homo patrem & matrem suam, & adhærebit uxori suae; nec ratio conjunctionis seu benedictio post lapsum defecerit; sed tantum, quod sanis potuit esse officium, id ægrotis factum etiam sit remedium, dum utriusque sexus infirmitas, propendens in ruinam turpitudinis, rectè excipitur honestate nuptiarum; quemadmodum divus Paulus ait; Vnusquisque uxorem suam habeat propter fornicationem, nimirum vitandam: Monendi sunt, qui Matrimonium contrahere affectant, ne alius affectus ipsos huc rapiat; ut sit honorabile conjugium ac cubile impollutum. Nam si neque ob prolem suscitandam, neque ob fornicationem vitandam, sed potius divitiarum aut opum nanciscendarum aut alterius rei gratia, Matrimonium contrahatur; perperam agitur, ac graviter in Sacramentum peccatur. Hic, quæ Tobiae 6, 7 & 8 scribuntur, enarrari, proponi, ac doceri conveniet. Vbi locus pulcherrimus est, exemplo commonstrans, quemadmodum bona uxor donum Dei sit, debitum timenti Dominum; quomodo in timore Dei apparentibus, non luxuriae causa, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicatur nomen Dei in secula, petenda; quo pacto, conjugii conscriptione facta, tradenda; quemadmodum etiam convivium nuptiale cum laude & benedictione Dei agendum; denique, quomodo precandus sit Deus per conjuges, ut benedictionem suam in ipsos, quos conjunxit, impleat. Hæc enim decent sanctorum filios; qui non debent ita conjungi, sicut gentes quæ ignorant Deum. Eritque horrendum illud exemplum, de septem Saræ viris, à dæmonio occisis, replicandum. His namque (ut Raphael Angelus apud Tobiam ait) qui conjugium ita suscipiunt, ut Deum à se & sua mente excludant, & suæ libi-

Aug. de
Gen. ad
literam, li.
9. c. 3. &
seq.
Gen. 1.
Gen. 2.

I Cor. 7.